

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3044/2020. (II. 24.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.35.139/2018/11. számú ítélete és a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény melléklete 1.1. pont 5. mondata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője útján (dr. Tóásó Bálint ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján Kúria Kfv.V.35.139/2018/11. számú ítélete, valamint az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) melléklete 1.1. pont 5. mondata alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és az indítványban foglaltak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
 - [3] 1.1. Az indítványozó (az alapügy felperese) munkaerő-kölcsönzéssel, munkaerő-közvetítéssel és ezekhez kapcsolódó egyéb tevékenységgel országos szinten foglalkozó cég. Működési modellje szerint regionális szinten központosítva, régióként kialakított irányítási helyként funkcionáló kölcsönzési irodáin keresztül irányítja a kölcsönzött munkavállalóit, akik a kölcsönvevő igényei szerinti munkavégzési helyen végzik munkájukat.
 - [4] Egy helyi iparüzési adó (hipa) adónemben végzett ellenőrzés eredményeként Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzati Jegyzője mint elsőfokú hatóság adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte az indítványozót. A fellebbezésére eljáró Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal másodfokú hatóságként az elsőfokú döntést helybenhagyta. Indokolása szerint az ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy az indítványozó cég munkaerő-kölcsönzés keretében bizonyos Miskolcon kikölcsönzött foglalkoztatottak után felmerült személyi jellegű ráfordításokat Abod településen vette figyelembe arra hivatkozással, hogy az egyes projektek irányítása e településről történt, ahol nincsen bevezetve hipa. Ezzel szemben a munkaerő-kölcsönzés keretében Miskolcon foglalkoztatottak után felmerült személyi jellegű ráfordítást szintén ugyanitt kell figyelembe venni a Htv. melléklet 1.1. pontjának első mondata alapján, figyelemmel arra, hogy felperesnek Miskolc területén a Htv. szerinti telephelye van, és a kölcsönzött munkavállalók ténylegesen e városban végeztek munkát.
 - [5] A felperes indítványozó keresetében az adóhatározatok megváltoztatását kérte arra tekintettel, hogy az abodi kölcsönzési irodából irányított, de Miskolc területén munkát végző, oda kölcsönzött munkavállalók, mint „változó munkahelyen munkát végzők” utáni személyi jellegű ráfordítás az abodi irodához mint irányítás helyéhez – nem a munkavégzés helyéhez, Miskolchoz – allokálódnak, ezért nem veendő figyelembe a miskolci hipakötelezettség számításakor. Álláspontja szerint a vizsgált esetben ugyanis a Htv. melléklet 1.1. pontjának nem az első, hanem az ötödik mondata alkalmazandó, amely szerint „a településen kívül változó munkahelyen foglalkoztatott személyek esetében a ráfordítást annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezen személyek tényleges irányítása történik”.
 - [6] Az első fokon eljáró Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.100/2017/26. számú jogerős ítéletével a keresetet elutasította. A bíróság értelmezve a Htv. melléklet 1.1. pontját, azt állapította meg, hogy annak ötödik mondata a tárgyi ügyben nem alkalmazható. Jelen esetben ugyanis nem állapítható meg, hogy településen kívül, változó munkahelyen foglalkoztatott személyekről lenne szó. Az irányítás helye csak azon foglalkoztatottak esetében releváns, akik Miskolc és Abod településen kívül is voltak foglalkoztatva. A munkaerő-

kölcsönzés és munkaerő-közvetítés – az elsőfokú ítélet indokolása szerint – jelen esetben nem különíthető el, ezért e munkavállalók Miskolcra, mint telephelyhez tartozó munkavállalóknak minősülnek.

- [7] Ezt követően az indítványozó a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára hivatkozva felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A kérelem szerint a bíróság tévesen értelmezte a Htv. mellékletének vonatkozó rendelkezéseit, indokolása több szempontból megalapozatlan és hiányos volt.
- [8] A Kúria Kfv.V.35.139/2018/11. számú – jelen panasz által támadott – ítélete az elsőfokú ítélet hatályában fenn tartotta, tekintettel arra, hogy megítélése szerint az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljeskörűen elbírált, rendelkezését részletesen megindokolta, megfelelő jogértelmezéssel és jogalkalmazással meghozott döntése jogszerű volt.
- [9] A Kúria egyetértett az elsőfokú bírósággal egyebek mellett abban is, hogy a Htv. melléklet 1.1. pontjának ötödik mondatát a hatóságnak alkalmaznia nem kellett, mert teljesült a felperes vonatkozásában azon feltétel, hogy Miskolc településen telephellyel rendelkezik, így településen kívüli, változó munkahelyen való foglalkoztatás az érintett személyeknél nem valósult meg. A „településen kívül változó munkahelyen foglalkoztatott személyek” törvényi tényállás teljesítettségének hiányában az ötödik mondat nem volt alkalmazható, az adóalapot a hatóság az első mondatban foglalt módszerrel helyesen osztotta meg. A Kúria szerint az elsőfokú bíróság jogértelmezése megegyezik a jogalkotói akarattal, döntése részletesen kifejtett és megindokolt. Abból következően, hogy a Htv. melléklet 1.1. pont ötödik mondatát az alperes jogszerűen nem alkalmazta, a felperes részéről e mondatban foglaltakhoz kapcsolódóan benyújtott bizonyítékokat az elsőfokú bíróságnak értékelnie sem kellett. A Kúria szerint továbbá a felperesnek ténykérdésben nem volt előterjesztett keresete, így a tények bizonyítására vonatkozóan az elsőfokú bíróságnak nem volt tájékoztatási kötelezettsége.
- [10] 1.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában – tartalmilag az alapeljárásban is kifejtett érveit megismételve – előadta a bírói jogértelmezéssel ellentétes álláspontját, illetve a bíróság tájékoztatási kötelezettsége, a bizonyítás és az indokolás hiányosságaira vonatkozó vélt sérelmeit.
- [11] Az indítványozó szerint a bírói döntések megsértették az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság elvét, a XIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tulajdonhoz való jogát, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogát.
- [12] 2. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak miatt nem befogadható.
- [13] 2.1. Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. E vizsgálat elvégzése során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria ítélete ellen benyújtott alkotmányjogi panasz határidőben érkezett, és azt az Abtv. 27. §-a szerint benyújtásra jogosult és érintett indítványozó terjesztette elő a jogorvoslati joga kimerítését követően. Az indítvány részben határozott kérelmet tartalmaz, amelyben az indítványozó megjelöli a megsemmisíteni kért bírói döntést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit és indítványához – az alábbi kivételtől eltekintve – indokolást fűzött.
- [14] A Htv. 1.1. pont 5. mondata alaptörvény-ellenességét az indítványozó másodlagosan vetette fel, amennyiben „a fenti döntések megsemmisítésével az alaptörvény-ellenes helyzet nem szüntethető meg”. Ugyanakkor a továbbiakban az indítványozó semmilyen indokolást nem fűzött ahhoz, hogy milyen okból tartja a megjelölt jogszabályi rendelkezést Alaptörvénybe ütközőnek, illetve az Alaptörvénynek mely rendelkezését sértheti. Mindezek hiányában az Abtv. 26. (1) bekezdése alapján előterjesztett indítványrész nem tekinthető határozott kérelmet tartalmazó panaszelemnek.
- [15] 2.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be. Ez a feltétel a jelen ügyben benyújtott panasz vonatkozásában nem teljesült.
- [16] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését – különösen, ha az értelmezés a Kúria határozatában jelenik meg – el kell ismernie [lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]].
- [17] Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy alkotmányjogi panasz alapján eljárva is csak az alkotmányossági szempontokat vizsgálja, tartózkodik attól, hogy a jogszabályok értelmezésére és azok alkalmazására hivatott

bíróságok tevékenységét törvényességi-jogalkalmazási kérdésekben felülbírálja. „Az a tény, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó által irányadónak tartott értelmezéstől eltérően értelmezték az alkalmazott jogi normát, önmagában nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem” {3060/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [41]}.

- [18] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az érveit az alapeljárásban is előadta, azokat mindkét eljáró bírói fórumnak volt alkalma mérlegelni. A kúriai ítélet vizsgálatát tehát valójában nem alkotmányossági szempontból kérte, hanem azt kívánta elérni, hogy a tények és bizonyítékok értékelése, és az abból levont következtetések tekintetében elfoglalt bírói álláspontot változtassa meg az Alkotmánybíróság.
- [19] Az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy pusztán azon okból, hogy a bíróság az indítványozó érvelésétől eltérő álláspontra helyezkedett, nem helytálló az indítványozó azon kifogása, hogy a bíróság nem indokolta kellőképpen a döntését.
- [20] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint tehát az indítvány nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, a bíróság jogalkalmazását vonja kritika alá, és a támadott ítélet foglalt döntést, annak rá nézve hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek, a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [21] Összefoglalva tehát, az indítvány nem tartalmaz olyan pontosan körülírt alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.
- [22] 3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben nem merült fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. és 29. §-aiban foglaltaknak nem felelt meg. Az Alkotmánybíróság ezért az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére figyelemmel, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjára tekintettel az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2020. február 11.

Dr. Juhász Imre s. k.,
helyettes tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1009/2019.

